

Suomen listaamattomien yhtiöiden verojärjestelmän rakenne kohdallaan

YKSITYISKOHTIA OLISI AIHETTA POHTIA

Olli Ropponen

Elinkeinoelämän tutkimuslaitos
oli.ropponen@etla.fi

Suosittelava lähdeviittaus:

Ropponen, Olli (23.10.2024). ”Suomen listaamattomien yhtiöiden verojärjestelmän rakenne kohdallaan – Yksityiskohtia olisi aihetta pohtia”. ETLA Muistio nro 139.
<https://pub.etla.fi/ETLA-Muistio-Brief-139.pdf>

Tiivistelmä

Tämän muistion tarkoitus on yhtäältä valottaa Suomen listaamattomien yhtiöiden verojärjestelmän keskeisiä piirteitä, toisaalta tarjota ymmärrystä järjestelmän kehittämistarpeista. Lähtökohtana toimii eriytetty tuloverojärjestelmä, joka perustellusti pyrkii verottamaan pääomatuloja eri tavalla kuin ansiotuloja. Kehittämistarpeet puolestaan kohdistuvat järjestelmän parametreihin, ei sen rakenteeseen.

Abstract

The Structure of Finland's Tax System for Unlisted Companies is Sound – The Details Deserve Further Consideration

The purpose of this brief is, on the one hand, to shed light on the key features of the tax system for unlisted companies in Finland, and on the other hand, to provide insight into the need for development within the system. The starting point is the dual income tax system, which justifiably aims to tax capital income differently from earned income. The need for development, in turn, is focused on the system's parameters, not its structure.

VTT **Olli Ropponen** on Elinkeinoelämän tutkimuslaitoksen tutkimuspäällikkö.

Dr.Soc.Sc. (Econ.) **Olli Ropponen** is a Chief Research Scientist at ETLA Economic Research.

Kiitokset: Kirjoittaja kiittää Ilkka Harjua, Seppo Karia, Niku Määttästä ja Tarmo Valkosta muistiota koskevista huomioista.

Acknowledgements: The author is grateful for Ilkka Harju, Seppo Kari, Niku Määttä and Tarmo Valkonen for their comments on this brief.

Avainsanat: Eriytetty tuloverojärjestelmä, Split-järjestelmä, Neutraali verotus, Investoinnit, Poistojärjestelmä

Key words: Dual Income Tax, Income-splitting, Neutral Taxation, Investment, Depreciation Allowances

JEL: H21, H24, H25, H32

Suomessa on käytössä eriytetty tuloverojärjestelmä

Ruotsi, Norja ja Suomi siirtyivät jokainen 1990-luvun alussa eriytettyyn tuloverojärjestelmään (Dual Income Tax (DIT) System; Selin, 2024). Järjestelmä verottaa pääomatuloja ja ansiotuloja kumpaakin erikseen. Siinä missä ansiotuloveroja verotetaan progressiivisella veroasteikolla, pääomatuloja verotetaan lähtökohtaisesti yhdellä (proportionaalisella) veroasteella. Pääomatulon veroaste asettuu matalimpien ansiotuloveroasteiden ja korkeimpien ansiotuloveroasteiden välille.

Eriytetty tuloverojärjestelmä mahdollistaa joustavamman ansiotulon ja pääomatulon verottamisen kuin järjestelmä, jossa tuloja ei sen lähteen mukaan erotella (Global Income Tax (GIT) System). Eriytetyn tuloverojärjestelmän yhtenä keskeisenä etuna on se, että tämän avulla voidaan houkuttaa ulkomaista pääomaa ilman, että samalla tulisi madaltaa ansiotuloverotusta.¹ Ilman tulojen eriyttämistä ulkomaisen pääoman houkuttelemisesta seuraisi välttämättä myös merkittävästi kevyempi ansiotuloverotus ja sitä kautta kestävämmän suuret verotulomenetykset.

Eriytetty tuloverojärjestelmä on myös linjassa optimiveroteorian kanssa, jonka mukaan herkemmin liikkuvaa veropohjaa (pääoma) tulee verottaa kevyemmin kuin vähemmän herkästi liikkuvaa veropohjaa (työvoima).² Eriyksen vahvat perustelut eriytettylle tuloverojärjestelmälle on korkean verotuksen maissa, kuten Pohjoismaissa. Hyvien ominaisuuksiensa vuoksi järjestelmä on herättänyt kiinnostusta, ja sitä on myös ehdotettu useille muille maille, kuten Yhdysvalloille ja Saksalle.³

Listaaamattomien yhtiöiden verotus eriytetyn tuloverojärjestelmän haasteena

Yrittäjätoiminnalle on luonteenomaista sitoa sekä yrittäjän omaa työpanosta että hänen pääomaansa yritykseen, jonka kautta toimintaa harjoitetaan. Tämä poikkeaa palansaajan toiminnasta, jossa työntekijä tuo yritykselle

vain työpanosta (ei pääomaa). Se poikkeaa myös sijoittajan toiminnasta, jossa sijoittaja tuo yritykselle vain pääomaa (ei työpanosta). Yrittäjätoimintaa harjoitetaan usein listaamattoman osakeyhtiön kautta.

Verotusta varten yrittäjän (yhtiön) toiminnan tuotot tulee onnistua jakamaan kahteen osaan: pääomalle katsottavaksi korvaukseksi ja työpanokselle katsottavaksi korvaukseksi. Näitä osia verotetaan erikseen pääomatulona ja ansiotulona.

Tulon jakamista ansiotulo- ja pääomatulo-osuuksiin ei ole mielekästä jättää yrittäjän päätäntävaltaan. Tämä johtuu siitä, että esimerkiksi listaamattoman yhtiön omistajalla on kannustin muuntaa tuloja pääomatuloksi (korkeilla tulotasoilla) tai ansiotuloksi (matalilla tulotasoilla). Lisäksi on toki aidosti vaikea tunnistaa se, kuinka suuri tosiasiallinen rooli työllä ja pääomalla on yrityksen tulonmuodostuksessa. Eri tuotantopanosten roolien suuruus tulonmuodostuksessa voi myös poiketa yritysten välillä suurestikin.

Split-järjestelmä ratkaisuna tulonmuunnon haasteeseen

Tulonmuuntoon liittyvä ongelma on ratkaistu Pohjoismaissa jakamalla listaamattomasta yhtiöstä saatavat tulot mekaanisesti kahteen osaan (niin kutsuttu split-järjestelmä). Toisen osan katsotaan olevan pääomatuloa ja toisen osan ansiotuloa. Tällä rajoitetaan tulon muuntamista pääomatulon ja ansiotulon välillä, koska vain tietty osa katsotaan pääomatuloksi, mikä rajoittaa esimerkiksi työlle maksetun korvauksen siirtämistä pääomatuloksi.⁴ Suomessa jako tehdään siten, että yrityksen nettovarallisuuden kautta määräytyvä osingon määrä⁵ katsotaan pääomatuloksi ja loppu ansiotuloksi.⁶ Tästä seuraa se, että mitä enemmän pääomaa on yhtiöön sijoitettuna, sitä suurempi osa tuotoista katsotaan korvaukseksi pääomalle.

Vaikka Suomen nykyinen eriytetty tuloverojärjestelmä onnistuukin jakamaan tuotot osiinsa, se kuitenkin aiheuttaa vääristymiä, ja järjestelmän parametrit kaipaavat siksi pohdintaa. Siinä missä muiden Pohjoismaiden vastaavien järjestelmien on kirjallisuudessa tunnistettu

olevan hyvinkin vääristämättömiä⁷, Suomen nykyjärjestelmä vääristää muun muassa investointikannusteita⁸. Ääritapauksessa vääristymä voi näyttäytyä siten, että yrityksen voi olla kannattavaa investoida jopa negatiivisen tuoton kohteisiin puhtaasti nettovarallisuuden kasvattamisesta saatavien hyötyjen vuoksi.⁹ Vääristämättömässä mallissa investoinnit sen sijaan määräytyisivät verotusta edeltävän tuoton perusteella. Hyvä verojärjestelmä ei vääristäisi talouden toimijoiden valintoja, vaan nämä tekisivät samat valinnat kuin ilman verotusta. Havaittujen (split-järjestelmän sivutuotteena syntyvien) vääristymien korjaaminen on tärkeää, jotta vältetään niistä aiheutuvat hyvinvointitappiot.

Suomen listaamattomien yhtiöiden veroparametrien arvoja aihetta mieltä, rakenteessa ei ongelmaa

Suomessa toimivien listaamattomien yhtiöiden verotukseen liittyy keskeisellä tavalla kaksi parametria: normaali-tuottoaste (nykyisin 8 %) sekä osuus, joka osinkotuotosta sisällytetään myös omistajatason verotukseen (nykyisin 25 % tai 85 %). Uunituore tieteellisessä aikakauslehdessä julkaistu tutkimus (Kari & Ropponen, 2024) tarkastelee sitä, kuinka nämä järjestelmän keskeiset parametrit tulisi valita, jotta Suomen järjestelmä saataisiin kuntoon.

Kari ja Ropponen (2024) osoittavat, että sopivasti valituilla parametreilla Suomen split-järjestelmä voidaan saada vääristämättömäksi. Nykyjärjestelmän epäneutraalisuudet investointikannustinten sekä kulumiseen liittyvien verovähennysten osalta voidaan saada kohdalleen pelkillä parametrimuutoksilla. Tutkimuksessa esitettyjen muutosten kautta syntyvässä järjestelmässä tehdään samat investoinnit kuin tehtäisiin puhtaasti verotusta edeltävän tuoton perusteella. Tutkimus osoittaa myös sen, että listaamattomien yhtiöiden veroparametrien tulisi riippua muista veroparametreista, ja näin ollen niiden tulisi myös seurata muun verotuksen muutoksia.¹⁰

Tutkimustulosten perusteella Suomen järjestelmän normaalituottoaste vaikuttaa melko korkealta. Tämä havainto on hyvin linjassa myös aiemman normaalituotosta käy-

dyn keskustelun kanssa (esimerkiksi VM, 2017, 2023; Kalin ym., 2019). Kovin korkea tuottoaste on ongelmallinen siksi, koska nettovarallisuuden kasvattamisen kautta saatava verohyöty voi ohjata tekemään sellaisia huonosti tuottavia investointeja, joita ei puhtaasti taloudellisin intressein muutoin tehtäisi. Järjestelmän ei tule ohjata tällaisten tehottomien investointien tekemiseen.

Tuottoasteen määrittämisessä keskeisessä roolissa on sen laskennassa käytetty riskillinen korkotaso.¹¹ Tämä riippuu keskeisellä tavalla järjestelmän epäsymmetrisyyksistä ja riskillisen korkotason voidaankin nähdä rakentuvan riskittömästä korosta ja sen lisäksi tulevasta riskipreemios-ta. Koron lisäksi tuottoastetta määrittävät osaltaan myös muut veroparametrit. Normaali-tuottoasteen täsmällinen määrittäminen on näistä syistä melko mutkikasta. Karin ja Ropposen (2024) tulosten perusteella nykyinen 8 % vaikuttaa kuitenkin melko korkealta. Tutkimuksen perusteella 3 % ja 6 % välille asettuva normaalituottoaste olisi lähempänä optimaalista.

Se, kuinka suuri osuus listaamattoman yhtiön tuotoista verotetaan myös omistajatasolla, vaihtelee Suomen järjestelmässä maksetun osingon määrän mukaan.¹² Optimaalisessa järjestelmässä tämä ei vaihtelisi. Tämä tarkoittaa sitä, että euromääräiselle 150 000 euron rajalle ei ole optimaalisessa järjestelmässä roolia.¹³ Karin ja Ropposen (2024) tulosten mukaan optimaalinen myös omistajatasolla verotettava osuus olisi noin 40 prosentin luokkaa, eikä se riippuisi maksettavien osinkojen määrästä. Tällä valinnalla yrittäjän toiminnan pääomalle luettava tuotto tulee verotetuksi muun pääoman tuoton tavoin, samoin kuin esimerkiksi pankkitalletuksen korkotuotto.

Tutkimuksen tuloksista kumpuaa siis kaksi keskeistä huomiota: 1) Suomen listaamattomien yhtiöiden verotuksen korjaaminen ei vaadi järjestelmän rakenteen muuttamista, vaan se onnistuu ilman rakennemuutoksia, 2) järjestelmän parametreja on aihetta pohtia.

On tärkeää ymmärtää, mitä yhteisöverolla tavoitellaan

Taloudellista toimintaa verotetaan usealla eri tavalla: ansiotuloverotuksella, pääomatuloverotuksella, yhteisöve-

rotuksella jne. Näistä ansiotuloverolla otetaan yhteiskunnan käyttöön tietty osuus henkilön saamista, työlle maksetuista korvauksista. Pääomatuloverolla otetaan vastaavasti yhteiskunnalle osa pääomatulojen korvauksesta. Yhteisöveron kohdalla tilanne ei ole näin selkeää, koska se pyrkii verottamaan omistajan tuottoja.

Parhaimmillaan omistajan tuottojen verotus tapahtuisi siten, että jokainen tulovirta jaettaisiin siihen liittyvien omistajien kesken omistuksien suhteessa. Tällaisessa järjestelmässä verotus olisi läpinäkyvää eikä yhteisöverotusta tarvittaisi lainkaan, vaan pääomatulovero onnistuisi suoraan verottamaan pääomatuloja. Tulovirtojen jaottelu ei kuitenkaan valitettavasti onnistu omistusrakenteiden mutkikkouden vuoksi. Tästä syystä joudutaan turvautumaan yhteisöveroon, joka pyrkii toimimaan nk. proxyinä omistajan pääomatuloverotukselle, eli yhteisövero pyrkii verottamaan pääomatuloa. Koska pääomatuloa ei onnistuta suoraan verottamaan toivotusti pääomatuloverolla, joudutaan turvautumaan vaihtoehtoiseen työkaluun, yhteisöveroon. Yhteisövero on siis tässä mielessä vaihtoehto pääomatuloverolle. Tämän lisäksi se myös täydentää pääomatuloveroa ja toimii lähdeveron kaltaisesti verottamalla pidätettyjä voittoja välittömästi.

Nyt kun ymmärretään yhteisöveron pyrkimys, on mahdollista ymmärtää myös se, miksi on tärkeää onnistua huomioimaan yhtiötasolla maksettu vero pääomatuloverotuksessa. Muutoin tuotto tulee verotetuksi kahteen kertaan: ensin maksetaan yhteisövero ja sitten pääomatulovero, jota jo maksettu yhteisövero pyrkii sijaistamaan. Kahdenkertaisen verottamisen välttämisen on nähnyt tärkeäksi muun muassa arvostettu Mirrlees Review (2011), joka esittää jopa täyttä vähennysoikeutta normaalituottojen osalta, jotta vältetään kahdenkertainen verottaminen. Tutkimuksen Kari ja Ropponen (2024) tulosten perusteella listaamattomien yhtiöiden osinkoverotusta tulee omistajatasolla jatkossakin huojentaa, mutta veroa ei tulisi kuitenkaan tältä osin kokonaan poistaa.

Lopuksi muutama huomio

Suomessa on käytössä eriytetty tuloverojärjestelmä, joka pyrkii perustellusti verottamaan eri tavalla pääomaan liittyviä tuottoja kuin työhön liittyviä tuottoja. Listaamattomasta yhtiöstä pääoman korvauksena saatujen tulojen

verotusta tulee tästä syystä verrata muuhun pääomatulojen verotukseen, esimerkiksi pankkitalletuksesta saatujen tuottojen verotukseen, eikä ansiotuloihin, koska niitä pyritään verottamaan eri tavalla kuin pääomatuloja.

Suomen nykyisen listaamattomien yhtiöiden verojärjestelmän parametrivalintojen seurauksena riskillisen toiminnan kautta muodostuneita tuottoja verotetaan melko nurinkurisesti verrattuna riskittömään toimintaan. Listaamattoman yhtiön toiminnan tuotoista maksetaan ensin 20 % suuruinen yhteisövero, jonka jälkeen jäljelle jäävästä pääoman kautta muodostuneesta tuotosta lisäksi osinkoveroa osingon suuruuden mukaan. Tästä seuraa se, että listaamattoman yhtiön yhden euron lisätuotosta omistajalle maksetun korvauksen pääomatuloon liittyvä veroaste ylittää joissain tapauksissa 43 %.¹⁴ Riskittömän pankkitalletuksen yhden euron tuotosta puolestaan maksetaan vähemmän (30 % tai 34 %).¹⁵ Nurinkurisuu- den sijaan riskittömän pankkitalletuksen tuoton verotaa- kan tulisi toimia ylärajana pääoman riskillisen toiminnan tuottojen verotaakalle. Riskillisen toiminnan tuottojen verottamiselle ankarammin kuin riskitöntä pankkitalletusta kun ei vaan ole uskottavia veropoliittisia perusteita. Karin ja Ropposen (2024) tutkimuksessa esitetyt parametrimuutokset poistaisivat myös tämän ongelman.

Suomen split-järjestelmällä voi olla myös laajemmin haitallinen vaikutus investoida riskillisiin kohteisiin, koska järjestelmän synnyttämät investointikannusteet koskevat aineellista pääomaa, eivät talouskasvun kannalta tärkeitä aineettomia investointeja. Toisaalta split-järjestelmän parametrien korjaaminen Karin ja Ropposen (2024) tutkimuksessa esitetyllä tavalla parantaisi aineellisten ja aineettomien investointien verotuksen neutraalisuutta merkittävästi.¹⁶

Julkisuudessa on kritisoitu some-vaikuttajien yritysten nettovarallisuuksien kasvattamista holding-yhtiöiden kautta. Mahdollinen puuttuminen tähän hankaluuteen tulee tehdä korjaamalla nettovarallisuuden laskentaperiaatteita. Listaamattomien yhtiöiden split-järjestelmää ei sen sijaan tule tämän vuoksi muuttaa.

Suomen listaamattomien yhtiöiden verojärjestelmän ongelma ei ole järjestelmän periaatteissa, järjestelmän parametreja sen sijaan on syytä pohtia. Jos kuitenkin esimerkiksi listautumiskynnys nähdään järjestelmän rakenteen näkökulmasta suurena hankaluutena, kiinnostavaa oli-

si esimerkiksi pohtia Norjan RRA-mallia, jossa tällaista kynnystä ei muodostu (ks. Sørensen, 2005; Lindhe & Södersten, 2012; Södersten, 2020).¹⁷ On syytä huomata, että Karin ja Ropposen (2024) tulosten täytäntöönpano pienentäisi myös listautumiskynnystä.

Suomen split-järjestelmää vastaavaa järjestelmää, jossa veropohjien jakaminen tehdään nettovarallisuuteen perustuen, ei ole käytössä muissa maissa.¹⁸ Suomen split-järjestelmää on kuitenkin suositeltu esimerkiksi Ruotsiin heidän oman vastaavan järjestelmänsä sijasta (Selin, 2021). Näin tuskin olisi, jos järjestelmäämme ei nähtäisi nykyistä Ruotsin järjestelmää paremmaksi. Myös tuoreimmat tutkimustulokset näyttävät selkeästi Suomen split-järjestelmän perusrakenteen olevan kunnossa ja muutostarpeiden kohdistuvan yksinomaan pieniin parametriverilauksiin (Kari & Ropponen, 2024).

Viitteet

- 1 Matalahkolla pääomatulojen verokannalla pyritään myös lieventämään ongelmia, jotka aiheutuvat verotuksen kohdistumisesta nimelliseen pääomatuloon. Nimellistulon verottaminen tarkoittaa sitä, että veroa maksetaan reaalisien tuoton lisäksi myös inflaatiokomponentista. Tämä johtaa siihen, että pääomatulon efektiivinen veroaste on yleensä selvästi korkeampi kuin nimellinen veroaste. Matalalla nimellisellä veroasteella voidaan pienentää inflaation vaikutusta verotuksen efektiiviseen tasoon (katso esimerkiksi Nielsen & Sørensen, 1997).
- 2 Verotuksen optimaalisen tason ja veropohjan liikkuvuuden yhteys on tunnettu jo pitkään, samoin ulkomaisten investointien reaktiot verotukseen. Katso esimerkiksi Simons (1938), Hines Jr. (1999) ja Mirrlees Review (2011).
- 3 Katso Kleinbard (2010) sekä Spengel & Wiegard (2004).
- 4 Huomaa, että Suomen split-järjestelmä ei estä sellaista tulonmuuntoa, jossa tuloa muunnetaan ansiotuloksi. Tällainen kannustin muodostuu (matalilla) tulotasoilla, joilla ansiotuloverotus on pääomatuloverotusta kevyempää.
- 5 Nettovarallisuuden sijaan Ruotsissa ja Norjassa tulojen jakamiseen osiinsa on käytetty osakkeiden ostohintaa.
- 6 Esimerkiksi Islannissa listaamattoman yhtiön tulot jaetaan mekaanisesti ansiotuloksi ja loppu katsotaan pääomatuloksi (*normal wage model*, Suomessa *normal return model*; Matheson & Kollbeins, 2012; Selin, 2024).
- 7 Esimerkiksi Norjan RRA-mallista, katso Sørensen (2005), Lindhe & Södersten (2012) ja Södersten (2020).
- 8 Katso esimerkiksi Kari & Karikallio (2007).
- 9 Tai ainakin rahoitusmarkkinoilta saatavaa vaihtoehtoistuottoa vähäisemmän tuottavuuden kohteisiin.
- 10 Katso tarkemmin Kari & Ropponen (2024).
- 11 Tässä yhteydessä kyse on nimenomaan riskillisestä korosta, jolla huomioidaan puutteita järjestelmän epäsymmetrisyyksissä, kuten tappiontasauksessa. Suomen järjestelmän yhtenä epäsymmetrisyytenä mainittakoon se, että aiempina vuosina hyödyntämättä jääneitä huojennuksia ei voi hyödyntää myöhemmin. Tämä vääristää valintoja ajallisesti. Lisäksi on myös syytä pitää mielessä, että lainan riskillinen korko riippuu investoinnin riskipitoisuudesta, joka puolestaan vaihtelee niin yritysten kuin projektien välillä.
- 12 Osuus on 25 % enintään 150 000 euron osingoille ja 85 % tämän eurorajan ylittävältä osalta.
- 13 Optimaalisten parametrivalintojen jälkeen raja ei toki muuta mitään, koska silloin tulee omistajatasolla verotettavaksi sama osuus rajan ylä- ja alapuolella. Muusata tapauksessa raja kuitenkin vääristää valintoja.
- 14 Tuottoihin, joihin liittyvät osingot ylittävät 150 000 euroa, maksetaan yhteisöveron (20 %) lisäksi sen jälkeen jäljelle jäävän osan 85 %:sta pääomatuloveroa (34 %), yhteensä yli 43 % ($0,2 + 0,8 \cdot 0,85 \cdot 0,34 = 0,4312$).
- 15 Huomaa, että pankkitalletuksen korko ja yrityksen toiminnan tuottojen pääomalle laskettava osuus ovat molemmat korvausta pääomalle, joten niitä tulee verrata keskenään. Sen sijaan pääomatuloveroa ja ansiotuloveroa ei tule vertailla keskenään, koska juuri ne eriytetty ansiotuloverojärjestelmä pyrkii saamaan (perustellusti) erilleen.
- 16 Sopivilla parametrivalinnoilla voitaisiin periaatteessa saavuttaa täysikin neutraalisuus, mikä seuraisi, jos myös t&k-investoinnit nauttivat edullisesta verokohtelusta. Nykyjärjestelmässä t&k-henkilöstömenot kuitenkin vähennetään juoksevina kuluina sen sijaan, että ne aktivoitaisiin taseeseen ja vähennettäisiin vuotuisin poistoin.
- 17 RRA-mallissa listautumiskynnystä ei muodostu, koska malli ei rajaudu ainoastaan harvain omisteisiin yhtiöihin.
- 18 Muilta osin vastaaviin keskeisiin periaatteisiin nojautava järjestelmiä sen sijaan on.

Kirjallisuus

Hines, Jr., J. R. (1999). Lessons from Behavioral Responses to International Taxation, *National Tax Journal* 52(2): 305–322.

Kalin, S., Kari, S., Kauppinen, I., Kotakorpi, K., Määttänen, N., Ropponen, O. & Valkonen, T. (2019). Verotuksen muutospaineet ja tulevaisuus, Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2019:35.

Kari, S. & Karikallio, H. (2007). Tax Treatment of Dividends and Capital Gains and the Dividend Decision under Dual Income Tax, *International Tax and Public Finance* 14: 427–456.

Kari, S. & Ropponen, O. (2024). Designing Net Asset-Based Income-Splitting Rules under Dual Income Tax, *Nordic Tax Journal* (forthcoming), <https://sciendocom/article/10.2478/ntaxj-2024-0005>.

Kleinbard, E. D. (2010). An American Dual Income Tax: Nordic Precedents, *Northwestern Journal of Law & Social Policy* 5: 41–86.

Lindhe, T. & Södersten, J. (2012). The Norwegian shareholder tax reconsidered. *International Tax and Public Finance* 19: 424–441.

Matheson, T. & Kollbeins, P. (2012). Allocating Business Income between Capital and Labor under a Dual Income Tax: The Case of Iceland, *IMF Working Paper* 12/263.

Mirrlees Review (2011). *Tax By Design: The Mirrlees Review*, Oxford University Press, Institute for Fiscal Studies, Mirrlees, J. (ed.).

Nielsen, S. B. & Sørensen, P. B. (1997). On the optimality of the Nordic system of dual income taxation 63: 311–329.

Selin, H. (2021). The Swedish Dual Income Tax System and the Splitting Rules: Yesterday, Today, and in the Future, SNS Research Report 2021.09.08.

Selin, H. (2024). Taxing Dividends in a Dual Income Tax System – The Nordic Experience with the Income Splitting Rules, Unpublished manuscript, accepted for publication in *Nordic Tax Journal*.

Simons, H. C. (1938). Personal Income Taxation, *Economic Journal* 48(192): 719–721.

Södersten, J. (2020). Why the Norwegian shareholder income tax is neutral. *International Tax and Public Finance* 27: 32–37.

Sørensen, P. B. (2005). Neutral taxation of shareholder income. *International Tax and Public Finance* 12: 777–801.

Spengel, C. & Wiegard, W. (2004). Dual Income Tax: A Pragmatic Tax Reform Alternative for Germany, CESifo DICE Report 2(3): 15–22.

VM (2017). Yritysverotuksen asiantuntijatyöryhmän raportti, Valtiovarainministeriön julkaisu – 12/2017.

VM (2023). Verokartoitus 2023, Valtiovarainministeriön julkaisu – 2023:15.

ETLA

Elinkeinoelämän tutkimuslaitos

ETLA Economic Research

ISSN-L 2323-2463
ISSN 2323-2463

Kustantaja: Taloustieto Oy

Puh. 09-609 900
www.etla.fi
etunimi.sukunimi@etla.fi

Arkadiankatu 23 B
00100 Helsinki
